

Με τούτο το έργο μυθοπλασίας ερχόμαστε σε επαφή με τον ιαπωνικό πολιτισμό, τις βιβλιοθήκες και τα βιβλία. Πρόκειται για συλλογή πέντε διηγημάτων με περίεργο και πρωτότυπο θέμα, αλλά τόσο οικείο ταυτόχρονα. Την ανάγνωση, τις βιβλιοθήκες, την αναζήτηση και ανεύρεση της ευτυχίας. Της θέσης κάποιου στον κόσμο!

Οι ιστοριούλες είναι συνηθισμένες και γοητευτικές, με σκέψεις και συναισθήματα κάθε είδους. Αποτελούν είσοδο στους εσωτερικούς κόσμους και στις προσωπικές σκέψεις και απόψεις των Ιαπώνων. Στο φαγητό, στα έθιμα, στην υπόκριση, στις συμπεριφορές, στην καθημερινότητα. Η Γιαπωνέζα συγγραφέας Μίτσικο Αογιάμα περιγράφει όλα αυτά με έναν συναρπαστικό και ρεαλιστικό, συνάμα, τρόπο.

Στη «Βιβλιοθήκη των κρυφών ονείρων» τα πάντα παρουσιάζονται τόσο διαφορετικά και πιστευτά! Κάποιοι χαρακτήρες ίσως εντυπωσιάζουν λιγότερο, όπως ο άνεργος Χιρόγια. Η πέμπτη ιστορία κρίνεται περισσότερο ικανοποιητική και λειτουργεί ως κλείσιμο του βιβλίου. Συναντάμε πολυποίκιλο καστ δευτερευόντων χαρακτήρων, τους οποίους αργότερα ξανασυναντάμε στην επόμενη ή τη μεθεπόμενη ιστορία. Και κάθε φορά κάποιος μας δίνει απάντηση σε ένα από τα ερωτήματα που είχε εγείρει η παρουσία τους εκεί που τους πρωτογνωρίσαμε. Πατί η επίδρασή τους, ο αντίκτυπος, το ιστορικό τους ή ακόμα και το μέλλον τους αναδεικνύουν ερωτήματα για τα οποία τελικά παίρνουμε τις απαντήσεις αλλού, αλλά με διαφορετικούς χαρακτήρες. Τα βασικά, όμως, ερωτήματα απαντώνται στην τελευταία ιστορία, κι αυτό φέρνει ολόκληρο το βιβλίο σε ένα καλό, μάλλον ικανοποιητικό κλείσιμο. Το νόημα που αναζητά ο τελευταίος χαρακτήρας, οδηγεί το πέρασ με έναν ιδιαίτερο τρόπο, αφού ο πρώτος χαρακτήρας ήταν ένας νεαρός ενήλικας και ο τελευταίος, ο Μασάο, ένας συνταξιούχος εξήντα πέντε ετών.

Το βιβλίο παρουσιάζεται δομημένο ως μια συνολική ιστορία, αντί για ξεχωριστές μικρές ιστορίες. Με πολλούς τρόπους, όλες διαπλέκονται μεταξύ τους και επηρεάζουν η μία την άλλη, όπως στην πραγματική ζωή.

Από τα 14 της η Μίτσικο Αογιάμα είχε το «κρυφό όνειρο» να γίνει συγγραφέας

Σε αναζήτηση της ευτυχίας

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΣΧΟΡΕΤΣΑΝΙΤΗ*

Μια συνολική ιστορία και δευτερεύοντες χαρακτήρες που συναντάς και ξανασυναντάς μέσα από τα μάτια ενός διαφορετικού χαρακτήρα σε όλες τις διασυνδεδεμένες ιστορίες.

Η υπόθεση είναι εκείνη διαφόρων Ιαπώνων πολιτών, από νεαρούς ενήλικους έως συνταξιούχους, άνδρες και γυναίκες, εργαζόμενους και αγχωμένους, μέχρι άνεργους και καταθλιπτικούς, που καταλήγουν όλοι σε ένα συγκεκριμένο κοινοτικό κέντρο που στεγάζει μια εμβληματική βιβλιοθήκη. Εκεί, συναντούν την, εκ πρώτης όψεως, απόμακρη Σαγιούρι Κοματσί, τη βιβλιοθηκονόμο που αποδεικνύεται τελικά όμορφη και εντυπωσιακή προσωπικότητα. Φαίνεται πως έχει την ικανότητα να βλέπει στα βάθη της ψυχής τους και τα βιβλία που τους προτείνει πάντα αποδεικνύονται ακριβώς τα κατάλληλα για να αλλάξουν επί τα βελτίω τη ζωή τους. Ομοίως, το επιπλέον δώρο που τους κάνει, ως αποτέλεσμα του διαρκούς χόμπι της, δηλαδή να «νιώθει», φαίνεται πάντα να είναι μαγικά προφητικό.

Ποια είναι λοιπόν αυτή η πα-

Υπάρχει κάποιο βιβλίο-έκπληξη για τον καθένα μας που μπορεί να αλλάξει εμπεδωμένες απόψεις μας; Η βιβλιοθηκονόμος Σαγιούρι Κοματσί ήξερε πως υπάρχει, όχι μόνο γιατί γνώριζε το κάθε βιβλίο του χώρου της, αλλά επειδή είχε τη μοναδική ικανότητα να διαβάζει τις ψυχές

ράξηση γυναίκα και από πού πηγάζουν οι μαγευτικές της ικανότητες; Καθώς προχωρούν οι ιστορίες, μαθαίνουμε περισσότερο για τη βιβλιοθηκονόμο, αλλά εκείνη παραμένει πάντα

ΜΙΤΣΙΚΟ ΑΟΓΙΑΜΑ

Η βιβλιοθήκη των κρυφών ονείρων

Μετάφραση: Αγγελική Τσέλιου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ, 2024

ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

αυτήν δεν τη φτιάχνουν επαγγελματίες κριτικοί βιβλίου. Γράφεται από αναγνώστες που απευθύνονται σε αναγνώστες για να τους μιλήσουν για κάποιο βιβλίο που τους συνεπήρε. Αν θέλετε να μοιραστείτε όσα νιώσατε διαβάζοντας ένα βιβλίο, στείλτε το κείμενό σας (το πολύ 700 λέξεις) στο smatzorou@efsyn.gr

αινιγματική. Παράλληλα οι κύριοι χαρακτήρες βρίσκουν τον δικό τους δρόμο προς την ευτυχία μόλις τους δοθεί η κατάλληλη ώθηση. Να δουν τα πράγματα διαφορετικά. Κι εδώ τα βιβλία αποδεικνύονται εξαιρετικά ισχυρά.

Ταυτόχρονα, τονίζεται η ανάγκη οι άνθρωποι να είναι καλοσυνάτοι μεταξύ τους, να υποστηρίζουν ο ένας τον άλλον και να εκπλήσσουν με τον τρόπο που μεγαλώνουν και εξελίσσονται, κάτι απαραίτητο σε ετούτους τους ζοφερούς καιρούς, παρά τη διαφορετική κουλτούρα και νοοτροπία τους. Η οικοδόμηση θετικών, υποστηρικτικών σχέσεων μέσω της επικοινωνίας, της εμπιστοσύνης και ορισμένων μικρών, έστω, πράξεων καλοσύνης, κάτι ιδιαίτερα αναξομνηστικό, καθώς πλέουμε μέσα στον αχαλίνωτο ατομικισμό που διαπερνά όλες τις πτυχές της κοινωνίας.

Η ανάγνωση του βιβλίου σε κάποια σημεία αποδεικνύεται σχεδόν διαλογιστική. «Τι ψάχνεις;» ρωτά στιγμιαία η αινιγματική βιβλιοθηκάρια του Τόκιο. Προφανώς έχει διαβάσει κάθε βιβλίο στα ράφια, αλλά έχει και τη μοναδική ικανότητα να διαβάζει τις ψυχές οποιουδήποτε εμφανίζεται μπροστά της. Αισθανόμενη ακριβώς εκείνο που αναζητούν στη ζωή, συστήνει απλώς το βιβλίο που ποτέ δεν ήξεραν ότι χρειαζόνταν για ανάλογη βοήθεια. Το βιβλίο-έκπληξη που θα αλλάξει τη ζωή τους για πάντα. Καθώς καθένας από τους πρωταγωνιστές παλεύει με διαφορετική πρόκληση, μέσα από τη μεταμορφωτική δύναμη των βιβλίων ανευρίσκουν νέα και διαφορετική οπτική για τη ζωή, ανακαλύπτοντας ξανά τη χαρά και το νόημα.

Οι ιστορίες όλων είναι ελαφρώς αλληλένδετες, αλλά μπορούν να διαβαστούν και χωριστά, καθώς το Κοινοτικό Σπίτι και η βιβλιοθήκη είναι τα μόνα πραγματικά κοινά σημεία. Η μόνη που έμεινε ελαφρώς ανεξερεύνητη, με έναν ελαφρό αέρα μυστηρίου, εκτός από μερικές πινελιές στον χαρακτήρα της μέσα από τις σύντομες αλληλεπιδράσεις της με τους χρήστες της βιβλιοθήκης, είναι σίγουρα η βιβλιοθηκάρια, και αυτό έγινε πιθανότατα για να διατηρηθεί συνεχές το μυστήριο στο κείμενο.

* Δ/ντής Χειρουργικής - συγγραφέας